

Especial Navidad

NADAL

Al passar pel mig de la plaça del poble, m'he adonat que a l'ambient hi havia un aire desconegut, una flaire rara venia dels carrerons que hi aflueixen. L'aroma del capvespre de desembre fredolíc, es barrejava amb una mena d'olor, que no es podia definir ben bé de què era la sentor. La gent es bellugava anant i venint amb moviments ràpids i precisos, com si quelcom dintre d'ells els menés d'un lloc a l'altre amb una certa inquietud encomanadissa. El cel, tacat amb unes boires de color de rosa, donava un cert encís a l'hora baixa, llançant una pinzellada rosada a tot l'entorn. De cop me n'adono que estem a la vigília de Nadal. És clar! No me n'havia adonat abans! NADAL!

Ja som a les festes nadalenes. Com qui diu, era ahir que pensàvem amb el Nadal com a festa molt llunyana encara.

Però ja hi som!... Ja ha arribat aquesta data, ben somniada per molts i ben temuda per altres... L'aire nadalenc ho omple tot de joia i de dolcesa. Tot és més fàcil en aquests dies en què l'home reviu l'esperança del nadó, que impertèrrit ens ve a donar, any rera any, el missatge d'amor i de pau. Un missatge que se'ns endinsa al cor omplint-nos l'esperit i

l'ànima de bons pensaments, desitjos, idees i tot el bo que se'ns pugui passar pel magí. Uns dies que l'home en general viu de cara a la bonesa, al compliment de bons actes, a la realització de certes il·lusions que sempre sembla que en aquestes festes són més fàcils d'assolir. Durant una setmana o més, es viu immers en un mar

de pau i de tendresa, de joia o d'alegria, és NADAL!, ens diem tots l'un a l'altre mentre gaudim del miracle de l'amor. Ho esperem tot, i ho donaríem tot, guiats per aquest delicat do, que ens envia Jesús des del seu naixement.

Són uns dies que la persona humana es deixa portar per l'alegria d'unes festes que vénen a donar-nos un cert sentit a la vida. Els cors s'ablaneixen amb la magnitud del Nadal. Hom es sent més bo, més tolerant, més comprensiu, més a la vora del qui pateix. Hom es sent amb ganes d'escampar arreu el seu goig íntim, l'alegria que l'omple. Una alegria nova cada any, i en cada Nadal.

Tot petit detall de la vida, que en altres moments ens passaria per alt, ara en aquestes festes, fins i tot ens arriba a emocionar. Gúspires de joia brillen als ulls de tota persona sensible. Com si tota la grandesa de les festes es condensés en l'alè que respirem i ens ho engolíssim tot amb delit.

Per uns dies el món és diferent, bo, bonic i ple d'aliciants que el fan gaudible. Ve ara al meu record, una nadala d'en Joan Aliguer, poeta molletà, que en la seva darra estrofa diu: «Si sempre fos Nadal, al món, que bo seria estar-hi!» Defineix així tota la bellesa i la grandesa d'aquestes festes tant tradicionals i tant típiques.

Després, una vegada les

festes han fugit rera aquells núvols rosats, i la seva eufòria s'esvaeix, què ens queda?

Tornarem a ésser capaçs de passar amb indiferència per davant d'aquell minusvàlid que es guanya el seu jornal venent cupons a la cantonada del barri.

Tornarem a ésser insensibles al problema que angossa al veí que segueix en l'atur.

Ens mirarem amb aire de tant se m'en fa, aquell minyó que amb la mà estesa vers nosaltres s'apropa al nostre cotxe per obtenir alguna almoïna que l'ajudi a menjar.

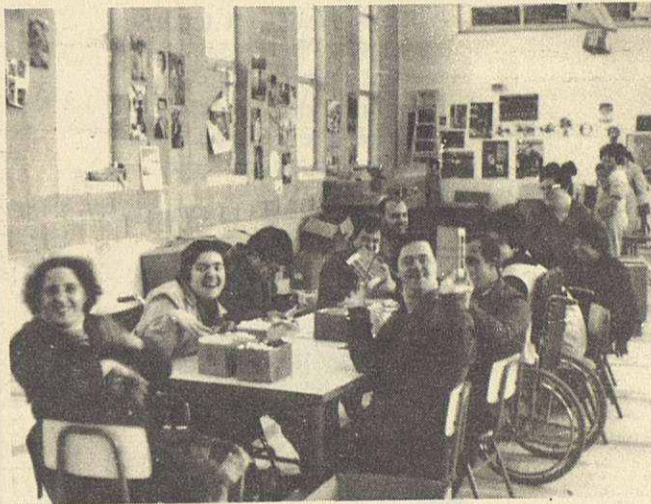
Mirarem amb cara d'incrèduls les mans d'aquell jove que assegut al peu de la font de la plaça, mira amb atenció la dosi de droga que li cal injectar-se.

Veurem impassibles passar aquell vellet que ranquejant i xacrós va fent el seu camí a l'espera que algú li digui uns mots d'amistat.

Donarem un duro a aquell gitanet que ha trucat a la nostra porta demanant quelcom, i ens sentirem benefactors per què ja hem complert amb un deure de caritat.

El Nadal ja ha passat, el seu record queda tan sols en l'esperança del què vindrà. No l'hem sabut retenir més temps amb nosaltres. El seu caliu s'ha apagat tan bon punt han clarejat els seus passos vers l'any que ve. Queda però tota la problemàtica social que ens envolta i que immersos en la nostra còmoda postura no desitgem de veure. però malgrat tot és aquí. Els minusvàlids, els aturats, els drogaaddictes, els vellets, els infants, la gent que ho passa malament de salut i d'economia. I... què hi podem fer? Sembla que no res, vist des d'un punt de mira global, però si deixéssim que sempre fos Nadal dins del nostre cor, potser arribaríem, posant granets de sorra de la nostra bona voluntat, a moure la gran muntanya de l'impassibilitat que actualment, sigui NADAL o no, envolta el nostre món.

Júlia M.

Un altre món

És un altre món. Podeu creure-ho. Treballen com un altre qualsevol. I paguen per treballar. Molts d'ells, el jornal que cobre, cobreix tot just el seu dinar de cada dia.

Entreguen una cuota de 1.500 ptes. al mes, o sia, la meitat del que el Govern els dóna com ajuda. La MEITAT, sí, la meitat, la paguen PER ANAR A TREBALLAR.

I sabeu què? Doncs malgrat tot, riuen. Estrany. saben riure. Ah! també ploren, perquè tenen sentiments, uns sentiments diferents als nostres en quant a estimació, amistat. Ho tenen bastant clar. Ells estimen de veritat, sense entrebancs, sense ficció. Tal com és. Es donen. Són purs i nets.

I malgrat el que diu la Constitució, capítol segon, article 14, «igualtat davant la llei», allò tan bonic de «els espanyols són iguals davant la llei», etc. etc., això no és massa cert. Ells són diferents, o... no?

Menys mal que tenen uns monitors que, en el nostre temps, són una veritable troballa, en general. Els ajuden, ensenyen, cuiden i fan camí junts. Companys, amics, mestres, consellers.

Ara vénen Festes. fan el seu fi de temporada. Bé! no serà tan brillant com el del Liceu o la Zarzuela, encara que la seva qualitat humana serà igual o superior.

Ballen, riuen, canten, fan gresca, i quan els diuen que enguany també

tindran el seu «lot» de Nadal, els seus ròstres, dintre el seu model, tots tan diferenciats, han mostrat la seva alegria, sana, sincera. Ah! quan els han dit que hi havia «doble», llàgrimes, rialles, salts i crits. Ha estat quelcom que val el goig de veure, i viure.

És UN ALTRE MÓN. Un món que estima, on no hi ha barreres, net de cor, riure, plorar, ajudar, ballar, donar-se a l'amic, als pares, monitors, germans, és UN ALTRE MÓN. I és que tenen quelcom que manca al nostre: Estimació, siceritat, treballar, ajudar, saber riure, saber plorar, ésser humans.

Avui a l'arribar a casa, el meu fill, en Josep, m'esperava.

—Sorpresa, pare, sorpresa! —m'ha dit—. He cobrat doble i tenim «lot».

Per a nosaltres és el millor regal de Nadal. El seu somriure, la seva alegria, transmesa pels seus monitors i mestres. Gràcies a ells, fa molts anys —veritat, Françina, Marta, Teresa, Josep, Andreu, Imma i tants d'altres—, fa molts anys que sabem que són feliços i estimats.

En Josep és un noi «mongòlic», té el síndrome de Down i treballa en el Taller Ocupacional Alborada de Mollet del Vallès.

gràcies amics del Taller, i també gràcies als qui durant l'any l'heu ajudat.

Jocoli

mayolais
seguros

Jaime I, 63
Tel. 593 22 00
MOLLET DEL VALLÈS

PRODUCTOS FAMILIARES:

- Accidentes Corporales (Individual)
- Hospitalización
- Responsabilidad Civil
- Multiriesgo del Automóvil
- Incendios
- Robo
- Multiriesgo Hogar
- Multiriesgo Edificios y Comunidades
- Multiriesgo Oficinas y Despachos
- Multiriesgo Comercios
- Embarcaciones de Recreo
- Vida temporal con participación en beneficios
- Seguros de Jubilación

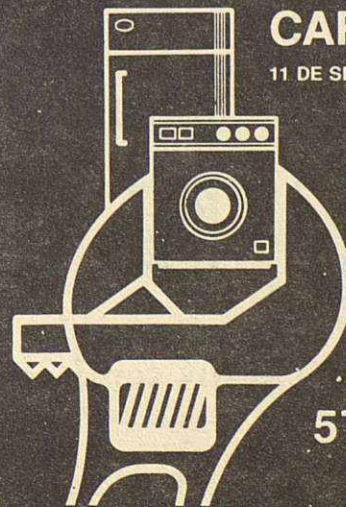
PRODUCTOS EMPRESARIALES

- Accidentes Corporales
- Responsabilidad Civil Empresa y Profesionales
- Multiriesgo Industrial
- Incendios
- Perdida de Beneficios
- Todo Riesgo Construcción y Montaje
- Todo Riesgo de Equipos Electrónicos
- Avería Maquinaria
- Transporte Terrestre de Mercancías
- Vida (Colectivos)
- Fondo de Pensiones

SERVICIO OFICIAL

NEW
POL®

CARBONERO

11 DE SETEMBRE, 16 - MOLLET

REPARACION DE
LAVADORAS
FRIGORIFICOS
LAVAVAJILLAS

VENTA
DE
RECAMBIOS

TELEFONO
570 03 54
MOLLET